

Marijin život (II): Gospino rođenje

Gospino rođenje tema je drugog poglavlja ovog niza tekstova o životu Majke Božje, započetog u povodu Marijanske godine koja se živi u Opusu Dei.

16.03.2010.

Mnogo stoljeća je prošlo od kad je Bog, na vratima Raja, obećao našim praroditeljima dolazak Mesije. Stotinama godina je nada izraelskoga naroda, koji je bio čuvar božanskog obećanja, bila usredotečena na djevojku Davidova roda, koja će

začeti i roditi Sina kojem će dati ime Emanuel, što znači Bog s nama (Iz 7,14). Naraštaj za naraštajem, pobožni Izraelci iščekivali su rođenje Mesijine majke, ona koja mora roditi kako je objašnjavao prorok Mihej imajući kao izvor Izaijino proročanstvo (Mi 5,2).

Povratkom iz babilonskoga ropstva, mesijansko iščekivanje se još više intenziviralo u Izraelu. Val oduševljenja prošao je tom zemljom u godinama neposredno prije Kršćanske ere. Mnoga stara proročanstva su izgledala ciljana u ovom pravcu. Ljudi i žene očekivali su s nestrpljenjem dolazak Želje naroda. Jednom od njih, starcu Šimunu, Duh sveti je objavio da neće umrijeti dok njegove oči ne budu vidjele ostavrenje obećanja (Lk 2,26). Ana, udovica u podmakloj dobi, iskala je s postovima i molitvama otkupljenje Izraela. Njih dvoje su se obradovali neizmjernoj povlastici

vidjeti i uzeti u svoje ruke dijete Isusa. (Lk 2,25-38).

Čak i u poganskom svijetu – kako potvrđuju priče staroga Rima nije nedostajalo znakova po kojima se nešto veoma veliko imalo izroditi. Sam *Pax romana*, univerzalni mir koji je proklamirao car Oktavijan malo prije Gospodinova rođenja, bio je nagovještaj pravoga Kneza mira koji je upravo morao doći na zemlju. Vremena su bila sazrela za primanje Spasitelja.

Dolaskom punine vremena, poslao je Bog svoga Sina, rođena od žene, podložen Zakonu, kako bi otkupio one koji su bili pod zakonom, konačno će primiti usvojenje sinova (Gal 4, 4-5). Bog se pobrinuo za svoga Sina izborom Supruge i Majke. I sveta Djevica, Gospa, stoverenje ljubljeno od Boga, začeta bez istočnog grijeha, došla je na našu zemlju. Rodila se usred duboke

šutnje. Kažu da je to bilo u zimu, kada su polja mirovala i spavala. Nijedan od njezinih suvremenika nije računao na ono što se dogodilo. Samo su nebeski anđeli slavili.

Od dvaju Kristovih rodoslovlja koja se pojavljuju u evanđeljima, ono koje donosi Sveti Luka veoma je vjerojatno da je Marijino. Znamo da je bila slavnoga roda, potomak Davida, kako je bio označio prorok Izaija kada je govorio o Mesiji – *da će izići mladica iz Jišajeva izdanka* (Iz 11,1) - te kako potvrđuje sv. Pavao kada piše Rimljanima o Isusu Kristu, *po tijelu rođen od potomstva Davidova* (Rim, 1,3).

Jedan apokrifni spis iz 2. st., poznat po imenu Jakovljevo protoevanđelje, prenio nam je imena njezinih roditelja – Joakim i Ana -, koja je Crkva upisala u liturgijski kalendar. Različite tradicije smještaju mjesto Marijina rođenja u Galileju ili s više

vjerojatnosti, u sveti grad Jeruzalem, gdje su se nalazile ruševine bizantske bazilike iz 5. st., izgrađene na temeljima kuće koja se zvala Kuća sv. Ane, veoma blizu probatičkog bazena. Zapravo liturgija stavlja u Marijina usta rečenice iz Staroga zavjeta: tako sam se utvrdila na Sionu, u gradu koji on voli dade mi također da stanujem i u Jeruzalemu je moja nadležnost (Sir 24, 10-11).

Do Marijina rođenja, zemlja je bila u tami, obuhvaćena u tmini grijeha. S njezinim rođenjem nastupila je u svijetu zora spasenja, kao nagovještaj budućega vremena. Tako to Crkva priznaje na blagdan Marijina rođenja: tvojim rođenjem, Djevico Majko Božja, navijestila si radost čitavom svijetu, od tebe se rodilo Sunce pravde, Krist, Bog naš. (*Officium Laudes*).

Svijet nije tada znao. Zemlja je spavala.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/marijin-zivot-ii-gospino-
roenje/](https://opusdei.org/hr-hr/article/marijin-zivot-ii-gospino-roenje/) (30.03.2026.)